

عنوان مقاله:

بررسی نقش گردشگری فرهنگی در پایداری و اشاعه فرهنگ ایرانی

محل انتشار:

اولین همایش ملی گردشگری و طبیعت گردی ایران زمین (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهدی سقایی - پژوهشگر مستقل و استاد مدعو دانشگاه،

فرزانه خوشه بست - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی توسعه گردشگری دانشگاه غیرانتفاعی م

خلاصه مقاله:

ایران دارای فرهنگی غنی و متنوع است. از این جهت با تاکید بر منابع فرهنگی خصوصاً جاذبه‌های معنوی فرهنگی که همان فرهنگ و آداب‌ورسوم و به طور کل فولکلوریک است، گردشگران بسیاری مایلند بمنظور شناخت و آگاهی به ایران سفر کنند. ازمنظری دیگر خاطر نشان میشود که با ورود گردشگر فرهنگی و نشان دادن فرهنگ غنی ایرانی، روحیات گردشگر تحت تاثیر جذبه این فرهنگ کهن قرار میگیرد و درنتیجه باعث ترویج و توسعه آن میگردد. علاوه بر این گردشگری فرهنگی و به طورخاص بازدید از فرهنگ و آداب و رسوم مردم محلی می تواند باعث احیای غرور جامعه محلی شود و از این منظر نیز منجر بهارتقای فرهنگ اصیل ایرانی گردد. پر واضح است که وقتی فرهنگ مرتفع گردد متقابلاً گردشگری فرهنگی نیز گسترده میشود. درواقع این شکل از گردشگری، خوداحیاگر است که منجر به پایداری گردشگری فرهنگی میگردد. در این مقاله ضمن معرفی گردشگری و گردشگری فرهنگی، به فرهنگ معنوی یا همان فرهنگ نرم که عاملی در جذب گردشگر فرهنگی است اشاره گردیده و در ادامه بر تأثیر ورود گردشگران جویای فرهنگ برای ارتقای سطح فرهنگ و ترویج آن با هدف فراگیر شدن اعتقادات ایرانی اسلامی تاکید نموده است.

کلمات کلیدی:

گردشگری، گردشگری فرهنگی، تأثیرات گردشگری بر فرهنگ، تأثیرات گردشگری فرهنگی، ارتقای فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/195554>

